

Det ærede Thing vil vide, at der skal foretages Statsrevisforvalg her i Thinget, og jeg nævner det allerede nu, for at Opmærksomheden ogsaa udenfor Rigsdagen kan være henledt derpaa. Efter Forretningsordenen skal der gives en Frist af 4 Dage, inden Valget foretages.

Jeg agter, hvis Tiden i Dag tillader det, at give den sædvanlige Meddelelse om Rigsdagens Regnskab. Jeg har havt den paa rede Haand i nogen Tid, men der har ikke tidligere været Leilighed dertil.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Statstilskud til Folkehøiskoler.

Der afgaves ialt 48 Stemmesedler, hvoraf 1 var ugyldig, da den ikke var tilstrækkelig udfyldt.

Valgte bleve Dressing, Møgen, Sehested, Schrøder og Stehr, hver med 47 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Arbejdernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1137 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sættes under Forhandling.

Ordføreren (Gode): Der foreligger, som den høitærede Formand bemærkede, ikke noget Ændringsforslag til 3die Behandling af Lovforslaget. Udvalget har ikke fundet formelle Forandringer nødvendige, og med Hensyn til Sagens Realitet have Udvalgets enkelte Medlemmer ikke forandret deres Stilling. Dette gjælder sikkert ogsaa for Mindretallets Bedkommende, skøndt det ikke har fundet Foranledning til ved denne Behandling at optage igjen som Ændrings-

forslag de Punkter, hvori dets Opfattelse afviger fra, hvad dette Thing vedtog ved 2den Behandling. Der er altsaa ikke Andet for Udvalgets Ordfører ved denne Leilighed at udtale, end at rette en Opfordring til Thinget om at vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes som det foreligger vedtaget ved 2den Behandling. Lovforslagets store praktiske og principielle Betydning er saa ofte bragt paa Tale under de forskellige Behandlinger, denne Sag har gennemgaaet, at jeg ikke behøver paany at fremdrage den. Den er anerkjendt fra alle Sider, og som Følge deraf vil man ogsaa fra alle Sider lade det Onske følge denne Lov, naar den gaar over til det andet Thing, at den maa finde en saadan Behandling der, at der er Udsigt til, at der kan komme et virkeligt Lovudbytte ud af Sagen, som svarer til dens Betydning.

Th. Nielsen: Der er udfoldet et meget bethdeligt Arbejde ved Behandlingen af dette Lovforslag, og fra Mindretallets Side er det forjaaviddt en Tilfredsstillelse at kunne udtale, at vi, naar et Par enkelte Punkter undtages, i det Hele finde Lovforslaget saa tilfredsstillende paa dette Grundlag, som det efter de forhaandenværende Omstændigheder kan være. Jeg har jo, som jeg tidligere har udtalt, min Tvivl om dette Grundlag med det store Apparat er rigtigt, men naar det skal være, og man vil følge det bureaukratiske Tilsknit, som den tilsvarende Lov i Tydskland har, tror jeg, naar disse enkelte Punkter undtages, at Lovforslaget er adskilligt bedre end det tydske. Navnlig hvad angaar selvstændige Næringsdrivende, antager jeg, at Lovforslaget er bedre, men jeg vil da ogsaa udtrykkelig gjøre den Bemærkning eller rettere tage det Forbehold, navnlig med Hensyn til det ene af de Punkter, som var til Forhandling sidste Gang, at jeg anser en Forandring i den Henseende saa nødvendig, at Loven efter min Formening ellers aldeles ikke kan opfylde sit Formaal. Dette Punkt vedrører jo § 4, hvor det sættes som Betingelse, at Ingen kan faae Understøttelse før efter Forløbet af 26 Uger. Naar Mindretallet ikke paany har stillet Ændringsforslag, er det begrundet i, at det naturligvis ikke vilde nytte noget igjen at stille Forslaget om de 7 Dage, som jo blev forkastet her ved 2den Behandling, og Forhandlingerne ere jo førte temmelig vidtløftig om det Punkt, saa jeg tror nok, det er afgjort. Der kunde derimod have været Tale om fra Mindretallets Side at stille et Ændringsforslag op, der laa, om jeg saa maa sige, midt imellem, og jeg eller rettere Mindretallet tænkte da paa